

01-09-2015

Sagsnr.
2014-0185957

Dokumentnr.
2014-0185957-32

Til Socialudvalget

Socialforvaltningens svar på spørgsmål fra Socialudvalget om børn af socialt udsatte migranter (§ 18 særpuljen)

På møde den 12. august 2015 punkt 7, behandlede Socialudvalget Socialforvaltningens orientering om forløbet og resultaterne af aktiviteterne i § 18 særpuljen om en indsats overfor særlig udsatte migranter. Socialudvalget stillede i forlængelse heraf følgende spørgsmål til forvaltningen:

1. Har deltagerne i Transitprogrammet oplevet udenlandske borgere, der har børn med. I givet faldt i hvor mange tilfælde? Er der tale om et generelt problem?
2. Der ønskes en beskrivelse af forvaltningens samarbejde med de lande, hvor de udenlandske hjemløse kommer fra, herunder samarbejde med ambassader og kommuner i hjemlandet, og en beskrivelse af hvordan samarbejdet fungerer?

Socialforvaltningens svar:

Ad spørgsmål 1:

Socialforvaltningen har foretaget en rundspørge blandt deltagerne i Transitprogrammet om hvorvidt de har oplevet udenlandske borgere, der har børn med. Tilbage meldingen var, at projektdeltagerne i fem tilfælde har haft kontakt til familier med tilsammen 6 mindreårige børn og har haft kontakt til fem unge under 18 år. Der er ikke tale om et generelt problem.

Der gennemføres ikke registrering af hver enkelt udlænding, der er tilknyttet projektet, og hver enkelt deltager kan modtage ydelser fra flere forskellige dele af transitprogrammet, f.eks. overnatning, sundhedstilbud, rådgivning, hjælp til hjemrejse mv. Forskellige parallelle hjælpetilbud betyder sammen med, at der ikke foretages en registrering af den enkelte, at det ikke er muligt at angive det samlede antal personer, der er tilknyttet projektet. I stedet er det opgjort, at aktørerne i transitprogrammet i gennemsnit pr. måned leverer en 400 ydelser til deltagerne. Transitprogrammet blev iværksat primo 2015, og pr. 1. august 2015 var det lykkedes at hjælpe 90 personer tilbage til hjemlandet eller til et andet land. Børn udgør ikke et generelt problem, da projektet kun undtagelsesvis har kontakt til unge eller forældre med børn.

Kommunens muligheder for at hjælpe i henhold til lovgivningen

Kommunens muligheder for generelt at hjælpe børn og unge under 18 år til borgere omfattet af projektet vil afhænge af deres nationalitet.

Voksne

Bernstorffsgade 17
1577 København V

Telefon
3317 3461

E-mail
W065@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683052

www.kk.dk

Således vil kommunen have forskellige handlemuligheder alt efter, om der er tale om et nordisk barn eller ung, barn eller ung der er EU-statsborger eller et barn eller ung fra 3. lande.

Som udgangspunkt gælder serviceloven kun for børn og unge med lovligt ophold i Danmark. Lovligt ophold defineres efter udlændingelovens regler. Kommuner har dog hjemmel og pligt til at handle og beskytte udenlandske børn og unge, der befinder sig i Danmark i henhold til FN's Børnekonvention.

Kommunerne har derfor handlepligt i akutsager, hvor der er bekymring for et barn eller ung – lige gyldigt hvor barnet eller den unge kommer fra og hvad deres opholdsgrundlag er.

Akut opståede sager bør vurderes i øjeblikket i forhold til barnets eller den unges akutte behov for hjælp. Ved vurdering af handlemulighederne kan der bl.a. inddrages en vurdering af:

- Bekymring for barnet eller den unge – omsorgssvigtets karakter
- Barnets eller den unges mulighed for at kommunikere med medarbejdere
- Barnets eller den unges funktionsniveau
- Tidshorisonten
- Sandsynligheden for at familien går under jorden

I de tilfælde, hvor man får kendskab til børn af udenlandske forældre uden lovligt ophold, hvis sundhed eller udvikling er i fare, skal der således foretages underretning til Borgercenter Børn og Unge. Udenfor normal åbningstid og i weekenderne skal der foretages underretning til Døgnvagten.

Eksempler på indsatser, som kommunen i givet fald vil kunne iværksætte:

- Rådgivning og vejledning
- Bistand med henblik på behandling af børn med somatiske – eller psykiske lidelser.
- Hjælp med at etablere kontakt til ambassader eller kontakt til hjemlandet.
- Hjælp til en tilbagevenden til hjemlandet – herunder økonomisk hjælp til hjemrejse.
- Tilbud om husvildeforanstaltning / herbergsophold.
- I særlige tilfælde egentlige anbringelser f.eks. parallelanbringelser, hvor en forælder og et barn anbringes samme sted.
- Anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet.

Sagerne starter typisk altid op på baggrund af en underretning. Det er altid en konkret og individuel vurdering, om der skal foretages

underretning til kommunen. Vurderingen kan være vanskeliggjort af fraværet af konkrete oplysninger om barnet eller den unge. I nogle tilfælde er forældre tilbageholdene med at give oplysninger om deres børn, og store børn / unge ønsker ofte ikke kontakt med de sociale myndigheder.

Det er som udgangspunkt de samme regler, der gælder, uanset om der er tale om et barn eller ung, så længe den unge er under 18 år. Dog kan de forskellige hensyn, der vægtes i det konkrete skøn, være forskellige alt efter barnets eller den unges modenhed.

Endelig skal det bemærkes, at man i vurderingen af hvilken hjælp og støtte, der vil være den bedste for det enkelte barn eller ung, også skal tages hensyn til barnets eller den unges særlige situation. Det kan fx være en voldsom oplevelse for et barn, at skulle fjernes fra sine forældre med henblik på en anbringelse, særligt hvis barnet ikke forstår sproget. Her kan kommunen ende med ved en anbringelse at gøre mere skade end gavn for barnet. Så kommunen skal hele tiden foretage en samlet afvejning af de forskellige hensyn, der er i den konkrete problemstilling i forhold til familien og det mindreårige barn.

Ad spørgsmål 2:

Forvaltningen samarbejder med forskellige organisationer og institutioner i andre EU-lande om socialt udsatte migranter, bl.a. i FEANTSA (europæisk sammenslutning af nationale organisationer, der arbejder med hjemløse). Derudover er forvaltningen med i et Erasmus Plus-projekt, ledet af Caritas Vilnius, som er et samarbejde om bl.a. best practice, vidensdeling, netværk og sparring omkring hjemløse EU-migranter. I dette projekt indgår følgende lande: Rumænien, Grækenland, Storbritannien, Litauen og Polen.

Forvaltningen ved Hjemløseenheden i Borgercenter Voksne har et stærkt netværk og en regelmæssig kontakt med ambassader og repræsentationer her i landet. Forvaltningen bruger sine kontakter til at skaffe socialt udsatte migranter hjælp til pas, rejsedokumenter, bekræftelse af identitet, hjemadresse, statsborgerskab mm. Med nogle ambassader har forvaltningen fordelagtige aftaler om at komme til hurtigt eller at få pas/rejsedokumenter uden beregning. Gennem disse kontakter kan forvaltningen også få bistand til at opnå kontakt til en migrants slægtninge i hjemlandet. Omvendt kontakter ambassaderne forvaltningen, når de har fået henvendelser fra deres borgere i deres respektive hjemlande om personer, der er savnede eller personer, som nogen i hjemlandet er bekymrede for. Med nogle, f.eks. repræsentationerne for Rumænien og Polen er der etableret et kontinuerligt samarbejde baseret på regelmæssige samarbejds møder, og begge udsteder pas og identifikationspapirer uden at opkræve betaling herfor. Andre f.eks. den finske og den britiske ambassade opkræver omkring 1000 kroner kræver betaling for at erstatte

bortkomne pas og identifikationspapir ved udstedelse af et midlertidigt pas/rejsedokument. Dette kan udgøre en u hensigtsmæssig barriere, når forvaltningens medarbejdere retter henvendelse om en af ambassadens borgere, der har besluttet at vende tilbage til hjemlandet. I sådanne tilfælde ønske forvaltningen sig, at disse ambassader udviser større imødekommenhed, har det drejer sig om hjælp til en social udsat borger. Socialforvaltningen har i september måned et møde med Udenrigsministeriet, hvor man bl.a. skal drøfte samarbejdet med ambassaderne.

Som led i transitprogrammet samarbejder forvaltningen ofte om ”den gode tilbagevenden til hjemlandet” med hjemkommuner i de lande, migranterne kommer fra (primært ift. de nordiske lande). Samarbejdet retter sig især mod behandling, bolig og forsørgelse, så den udsatte migrant kan komme hjem til et helhedsorienteret tilbud, der er relevant for vedkommendes livssituation. Forvaltningen samarbejder i stigende grad også med hjemkommuner og NGO’er i Polen.